



<https://jrl.ui.ac.ir/?lang=en>

Journal of Research in Linguistics

E-ISSN: 2322-3413

18(1), 35-54

Received: 15.09.2024 Accepted: 13.01.2025

Research Paper

Discourse Analysis on the Denial among Delinquent Teenagers Based on Cohen's Model

Darush Vahabmoghdam 

PhD student of linguistics, College of the Literature and Human Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

darushvahab2015@gmail.com

Azam Estaji 

Associate professor, Department of Linguistics, Faculty of Literature and Human Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

estaji@um.ac.ir

Atiyeh Kamyabigol 

Associate professor, Department of Persian Literature and Linguistics, Faculty of Literature and Human Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

kamyabigol@ferdowsi.um.ac.ir

Abstract:

The objective here is to analyze the denial discourse of delinquent teenagers based on Cohen's model. The method adopted in this study is descriptive-analytic run by applying the library and field methods in its qualitative-quantitative sense. The statistical population consists of 60 randomly selected delinquent (30 male 30 female) teenagers in Ahvaz prison. The findings indicate that the most literal denials occur during the arrest and the most interpretive and implicit denials occur during the court sessions. Denial is less in girls than boys. Among the types of crimes, theft delinquents denied their crime more than others. The findings here can be applied in different fields of linguistics, criminal linguistics in specific by relevant organizations.

Keywords: Discourse Analysis, Denial, Delinquent Teenagers, Cohen's model, Ahvaz prison

Introduction:

Criminality is the actions and behaviors vs. the law, values, and cultural beliefs of a given society (Urbaniok et al., 2006). Delinquent teenagers are considered the vulnerable age group in every society, and in many cases their decisions are accompanied by emotional and sentimental aspects. In this study, the subject population is the female and male adolescent. In interrogating defendants, the first connotation that can be perceived from their words is denial. Cohen (2001) applies the Sykes and Matza's (1957) "neutralization techniques" to devise a sociological framework of denial that forms the theoretical basis of this study. Cohen relies on the three: literal, interpretive, and implicit main stages. In this study the denial discourse of young delinquents is adopted based on the three-stage approach to answer: 1) What is the denial discourse of delinquent teenagers in Ahvaz prison in terms of Cohen's three-stage approach? 2) What are the instances of literal denial in the subject cases? 3) What are the instances of interpretive denial in the subject cases? 4) What are the instances of implicit denial in the subject cases? 5) What are the types of denial stages in different crimes

*Corresponding author



among delinquent teenagers? 6) What is the correlation among the stages of denial in delinquent teenagers and crime type? and 7) What is the difference between the stages of denial in male and female delinquents?

Methods and Materials:

The study is an analytical research. This research is run by applying a field method containing qualitative-quantitative data. The statistical population here is 60 juvenile delinquents in Ahvaz prison consisting of 30 female and 30 male subjects selected randomly. The files are provided by the prison director according to the security and ethical issues. The data collection is of library and field method. To examine whether the passage of time affects the stages of denial, the statements in the subject files are extracted and divided into two groups: 1) statements during arrest and 2) statements in court. The data are analyzed based on Cohen's discourse analysis of denial at three: literal denial, interpretive denial, and implicit denial stages; the findings regarding a linguistic perspective are explained and discussed. The analysis of variance is run to assess the subjects crime levels by crime type and gender. The Tukey's test is run to measure differences between the groups. Independent t-test is run to compare two groups. Measurements and calculations are made by applying the SPSS statistical software. The analysis of the obtained data indicate that the highest age frequency is 16 for girls (11 out of 30) and 17 for boys (11 out of 30) and 17 years for both genders (21 out of 60). The education level of majority of the subjects is junior high school, (12 girls and 13 boys). The highest frequency of the crime type is theft in girls (24 cases) and boys (15 cases).

Discussion of Results and Conclusions:

The findings here indicate that during the arrest, most denials are literal (62.5 percent), and during the court sessions, are interpretive (40 percent) and implicit (34 percent). The neutralization techniques of denial of responsibility, denial of injury, denial of victim, and appeal to higher loyalties are applied in these cases. The neutralization techniques of denial of responsibility, denial of injury, denial of victim, and appeal to higher loyalties are applied in these cases. The stages of denial are significantly related to the type of crime ($P < 0.05$), among which robbery offenders denied more (66 percent). The findings indicate that denial is lower in girls than the boys, and there exists a significant difference between the two groups ($P = 0.009$). Samples of literal denial "I had nothing to do with him," "I wasn't there," "I didn't mean to fight"; samples of interpretive denial "I didn't see the inside of the bag," "I didn't give the bag to my friend," and "He forced me to do drugs"; samples of implicit denial "I wasn't the only one who did it, anyone could have done it," and "I approached him but didn't assault him." Denial of facts is assumed to be a basic, normal human response—a kind of misjudgment, like being misled by delusions or an overconfident bias—and it might be argued that people should not be criticized for it. In this study, according to one-way analysis of variance and the F value, a significant difference in literal denial is determined in the four categories of (drugs, assault, robbery, and violence) crimes and in terms of gender. This finding is acceptable because when it comes to protecting oneself in psychological perspectives, defense mechanisms like literal denial provide unconscious means to prevent the individual from becoming severely anxious as a result of denial or unacceptable feelings, and this type of denial is the most basic verbal response of the accused to questions while arrested. The denial mechanism may reduce the individual's anxiety for a short time. Based on the finding and the correlation of denial stages with the instances of the crime committed, it is assumed that interpretive denial among teenagers can be associated with the development of abnormal behaviors and unhealthy relations in later stages; therefore, the interpretive denial mechanism can be harmful because it makes the subject to engage in subsequent unlawful behaviors or allow a bad situation or relationship to continue. Regarding implicit denial, according to one-way analysis of variance and the F value, a significant difference is observed in the four categories of crimes under study and this holds in terms of gender. Meanwhile, implicit denial can have a negative impact on the life of the teenager and it is difficult to recognize when the teenager is slipping into a state of implicit denial. What is denied or minimized is the psychological, political and moral consequences of the facts for us. Delinquents do not accept responsibility toward accountability. When they recount information, linguistic traces of avoidance or rationalization of their participation are observed in that information. Based on field interviews made with prison officers and agents, there is always a trace of implicit denial among delinquent teenagers. Implicit denial among teenagers is significant because they may reduce anxiety about the consequences by ignoring reality and the threat it poses. The findings here can be applied in areas like discourse analysis of defense mechanisms, in other statistical populations, and on politicians by adopting the Cohen's method. These findings can be applied as a tool for other studies in the fields of linguistics, especially in crime linguistics, through different organizations.



مقاله پژوهشی

تحلیل گفتمان انکار نوجوانان بزهکار بر اساس الگوی کوهن

* داریوش وهاب مقدم 

** اعظم استاجی 

*** عطیه گل کامیابی 

چکیده

انکار یک مکانیسم دفاعی مشابه سایر انواع مکانیسم‌های دفاعی مانند فرافکنی و منطقی سازی است. اولین معنایی که از کلام بزهکاران قابل ادراک است انکار می باشد. هدف مطالعه حاضر، تحلیل گفتمان انکار نوجوانان بزهکار بر اساس الگوی کوهن است. پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و از لحاظ هدف کاربردی و با ترکیب روش‌های کتابخانه‌ای و میدانی انجام شده و نوع آن کیفی- کمی است. جامعه آماری این پژوهش نوجوانان بزهکار زندان اهواز هستند که از میان آن‌ها، ۳۰ نوجوان دختر و ۳۰ نوجوان پسر به روش در دسترس انتخاب شدند. پرونده‌ها به دلیل مسائل امنیتی و اخلاقی به انتخاب رئیس زندان در اختیار پژوهشگر قرار گرفت. ابتدا مجوز دسترسی به پرونده‌ها از سازمان زندان‌ها گرفته شده است. پس از بررسی اولیه پرونده‌ها، اظهارات موجود در آن‌ها به دودسته تقسیم شدند: اظهارات زمان بازداشت و اظهارات در دادگاه. اظهارات متهمان، بر اساس تحلیل گفتمان انکار کوهن (۲۰۰۱) در سه سطح انکار تحت‌اللفظی، انکار تفسیری، انکار ضمنی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفتند. میزان انکار در سطوح مختلف در بزهکاران نوجوان مقایسه گردیده و تأثیر جنسیت، سابقه زندانی فرد و نوع جرم بر انواع انکار ارزیابی شد. نتایج نشان داد که در زمان بازداشت بیشترین انکار تحت‌اللفظی و در زمان دادگاه بیشترین انکار از نوع تفسیری و ضمنی هستند. همچنین، انکار در دختران کمتر از پسران است. در میان انواع جرم‌ها مجرمان سرقت، بیشتر از بقیه جرم خود را انکار کردند. نتایج به دست آمده از تحقیق می‌تواند در حوزه‌های مختلف زبان‌شناسی بویژه در زبان شناسی جرم نزد سازمان‌های ذیربط مورد استفاده قرار گیرند.

کلیدواژه‌ها: تحلیل گفتمان، انکار، نوجوانان بزهکار، الگوی کوهن، زندان اهواز



۱. مقدمه

بزهکاری، اعمال و رفتارهایی است که با قانون، ارزش‌ها و باورهای فرهنگی جامعه در تضاد است و مجریان این رفتارها افراد زیر ۱۸ سال هستند (Urbanio et al., 2006). تحقیقات بسیاری در ارتباط با جنبه‌های شخصیتی بزهکاران انجام شده است که یکی از این ابعاد مکانیسم دفاعی آن‌هاست (Balikci et al., 2014). وقتی کسی دست به انکار می‌زند، واقعیت را نادیده می‌گیرد یا از پذیرش آن سرباز می‌زند. مکانیسم‌های دفاعی انکار می‌تواند تلاشی برای اجتناب از واقعیت‌های ناراحت‌کننده یا دردناک، احساسات ناخوشایند یا رویدادهای آسیب‌زا باشد (Berney et al., 2014). معیارهای کلامی نوعی از الگوهای گفتمانی رایج در بین گویشوران یک‌زبان هستند که در بین آن‌ها پذیرفته شده و به‌عنوان هنجار یا معیار شناخته می‌شوند. اگر این هنجارها از حالت معیار خارج یا انحراف یابند، افراد شرکت‌کننده در تعامل گفتمانی آن را تشخیص می‌دهند (Villalobos et al., 2023). افراد در این تقابل توانش و کنش گفتاری، به‌صورت فردی و گروهی به ارزیابی کلام دیگران بر اساس زبان معیار می‌پردازند (Vrij et al., 2021).

نوجوانان در هر جامعه به‌عنوان طیف سنی آسیب‌پذیر مطرح هستند که در بسیاری از موارد تصمیمات آن‌ها با جنبه‌های هیجانی و احساسی همراه است. در این پژوهش، جامعه هدف طیف نوجوانان هستند. در بازجویی از متهمان اولین معنایی که از کلام آن‌ها قابل ادراک است، انکار است. کوهن^۱ (2001) «تکنیک‌های خنثی‌سازی»^۲ سایکس و ماتزا^۳ (1957) را به‌منظور ایجاد چارچوبی جامعه‌شناختی از انکار که مبنای نظری پژوهش حاضر را تشکیل می‌دهد، به کار می‌گیرد. وی از سه دسته اصلی انکار استفاده می‌کند: انکار تحت‌اللفظی^۴، تفسیری^۵ و ضمنی^۶. به طور ساده، در انکارهای تحت‌اللفظی، بزهکار ادعا می‌نماید که هیچ اتفاقی نیفتاده است، درحالی‌که در انکارهای نوع تفسیری از میان اظهارات بزهکار مشخص است «چیزی» اتفاق افتاده است؛ اما تفسیر متفاوتی از معنای آن ارائه شده است. به همین ترتیب، انکارهای ضمنی آسیب را تصدیق می‌کنند؛ اما اهمیت آن را انکار می‌کنند و معمولاً با روشی نسبتاً ملایم و آرام همراه هستند. از این رو پژوهش حاضر به تحلیل گفتمان انکار نوجوانان بزهکار بر اساس رویکرد سه سطحی کوهن (2001) می‌پردازد تا درنهایت به این سؤالات پاسخ دهد: (۱) گفتمان انکار بزهکاران پسر و دختر نوجوان زندان اهواز از نظر رویکرد سه سطحی کوهن چگونه است؟ (۲) مصداق‌های انکار تحت‌اللفظی در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟ (۳) مصداق‌های انکار تفسیری در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟ (۴) مصداق‌های انکار ضمنی در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟ (۵) سطوح انکار در جرائم مختلف در بزهکاران نوجوان از چه نوعی است؟ (۶) سطوح انکار در بزهکاران نوجوان با نوع جرم چه رابطه‌ای دارد؟ و درنهایت (۷) سطوح انکار در بزهکاران دختر و پسر چه تفاوتی دارد؟

۲. مبانی نظری

در گفتمان عمومی، انکار در دو سطح روان فردی^۷ و خطابه^۸ عمل می‌کند. در سطح روان فردی، «انکار یک مکانیسم دفاعی ناخودآگاه برای مقابله با احساس گناه، اضطراب یا سایر احساسات مزاحم ناشی از واقعیت بیرونی است در حالی که در سطح خطابه به شکل گفتمان عمومی ظاهر می‌گردد (Cohen, 2001). نکته ای که کوهن به آن اشاره می‌کند این است که پژوهش‌هایی از این حالت‌های انکار در سطح گروه اجتماعی وجود دارد (White, 2010). در این پژوهش منظور از انکار، انکار مدنظر کوهن (2001) است. این انکار در سه سطح اتفاق می‌افتد:

۲-۱. انکار تحت‌اللفظ

واقعیت یا علم به واقعیت انکار می‌شود (Cohen, 2001).

¹ Cohen, J.

² Neutralization theory

³ Sykes, G. & Matza, D.

⁴ Literal denial

⁵ Interpretive denial

⁶ Implied denial

⁷ individual psyche

⁸ speech

۲-۲. انکار تفسیری

واقعیت پذیرفته شده است؛ اما معنا یا تفسیر متعارف آن مورد اعتراض است. کوهن تأکید می کند که اگرچه انکارهای تفسیری دروغ های آشکار نیستند؛ اما تأثیر آن ها محو کردن مرز بین بلاغت و واقعیت است (Cohen, 2001).

۲-۳. انکار ضمنی

واقعیت پذیرفته شده و تفسیر متعارف از حقایق پذیرفته شده است؛ اما اهمیت روانی یا اخلاقی مورد مناقشه است (Cohen, 2001). کوهن انواع مختلفی از انکار را مشخص می کند. انکار واقعی یا لفظی انکار آشکار است - «این اتفاق نیفتاد». انکار تفسیری انکاری است که اعتراف می کند رویدادی رخ داده است؛ اما از تفسیر رویداد به شیوه ای خاص خودداری می کند - «بله این اتفاق افتاد؛ اما این طور نبود». انکار ضمنی اعتراف می کند که واقعه ای رخ داده و به نحوی مورد نظر بوده است. بسیاری از نویسندگان در مورد انکار، به ناخودآگاه اشاره می کنند (Andrews & Chancer, 2014) فنون انکار مشتمل بر چندین نوع متفاوت است که در بخش بعد به آن ها اشاره شده است:

۲-۴ فنون انکار

۱ فن انکار مسئولیت

اگر جوان بتواند مسئولیت خود را در ارتکاب جرم تکذیب کند، می تواند مانع از آن شود که دیگران ارزش های درونی شده او را سرزنش کنند. در این فن جوان می خواهد اثبات کند که عمل او نتیجه نیروهایی است که خارج از اراده او است. معمول ترین اصطلاح مورد استفاده این بزهکاران، این است که: «منظور انجام دادن آن نبود» و یا «منظورم این نبود» (Copes & Deitzer, 2015).

۲ فن انکار صدمه و زیان

دومین شیوه اصلی خنثی سازی، بر روی صدمه و آسیب شناسی از فعل بزهکار متمرکز می شود. حقوق کیفری، بین جرائمی که ذاتاً قبح اخلاقی دارند و آن هایی که دارای قبح ذاتی اخلاقی نیستند و اعتباری هستند، تمایز قائل شده است. بزهکار نیز ممکن است در ارزیابی رفتار خود چنین تمایزی را گذارده باشد.

پایبندی نسبت به گروه های مورد علاقه^۳

در اظهار پایبندی نظیر اینکه گفته شود: «من این کار را برای خودم نکرده ام» و یا اینکه گفته شود: «من نمی توانستم دوستانم را تنها بگذارم» و یا «من به دوستانم کمک می کردم» کنترل های اجتماعی درونی و بیرونی ممکن است با فدا کردن ارزش های حاکم بر جامعه در مقابل مطالبات گروه اجتماعی کوچک تر که بزهکار به آن تعلق دارد، خنثی شوند.

در زمینه انکار و انواع آن تحقیقات زیادی از سوی محققین از نقطه نظرات و ابعاد مختلف انجام شده است. آقازاده (۱۴۰۳) در مطالعه خود به تحلیل جرم سرقت از نظر ویژگی های گفتمانی بزهکار پرداخت. مطالعه نشان داد در این نوع از جرم بزهکار دستور العمل ها و اطلاعات و داده هایی را به عنوان هدف اصلی ارتکاب جرم قرار می دهد. در جرم هایی همانند سرقت، میان عمل مادی و حالت روانی بزهکار، ارتباطی وجود دارد و از این ارتباط است که می توان جرم را به اثبات رسانید. محمدی قهفرخی و الهام (۱۴۰۲) در مطالعه خود تحت عنوان تحلیل گفتمان کیفر در عصر پهلوی نتیجه گرفتند که حذف آرام و تدریجی و کم اثر شدن مجازات شرعی در حوزه جرائم مختلف و مجازات آن ها و همچنین سرکوب ارزش های فرهنگی و قومیتی و نیروهای مرکزی و مخالف حاکمیت، از مقولات اصلی گفتمان کیفر در آن دوره

¹ Denial of responsibility

² Denial of injury

³ Appeal to higher loyalties

است. یوزوم و آواکی^۱ (2019) در مقاله خود بیان کرد انکار مسئله کرد یک روایت دولتی و یک استراتژی اداری در ترکیه است که توسط بنیان‌گذاران جمهوری تولید و توسط رهبری آن با استفاده از دستگاه دولتی منتشر شده است. اسپونز و فلائی گات^۲ (2020) چارچوب‌های شرکتی مورد استفاده برای رسیدگی به اتهامات جرم بر اساس کار نظری کوهن (2009) در مورد فرایندهای تکنیک‌های انکار و خنثی‌سازی تحلیل را در دو شرکت Telia و Lundin Petroleum را بررسی کردند. این تحلیل نشان می‌دهد که اگرچه شباهت‌هایی وجود دارد، مانند اینکه هر دو شرکت تجارت خود را به عنوان کمک به توسعه دموکراسی، حقوق بشر، رفاه و صلح تشکیل می‌دهند. دل روسو^۳ (2018) سه شکل بلاغی از تصدیق را پیشنهاد کرد که با اشکال انکار کوهن موازی می‌شود. مون و تروانو^۴ (2020) گفت‌وگوهای انکار را در خشونت و نقص حقوق بشر در مکزیک را بر اساس گفت‌وگوهای انکار کوهن مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها نشان دادند که چگونه انکار رسمی و فردی به هم نزدیک می‌شوند، تقویت یافته شده و باز تولید می‌شوند و نقش قدرتمندی در تداوم خشونت دارند. گبهارد^۵ و همکاران (2023) در مقاله‌ای به کمپین ضد تبعیض یک دانشگاه که ظاهراً برای مبارزه با نژادپرستی راه اندازی شده است، پرداخته و از طریق مضمون انکار نشان دادند که پیام‌های این کمپین با روایت‌های ملی درباره جامعه کانادایی که عاری از بی‌عدالتی نژادی است، مطابقت دارد. آن‌ها برای تحلیل گفت‌وگو بر اساس الگوی کوهن، سطوح گفت‌وگو را در سه سطح انکار مورد بررسی قرار دادند. چنگ^۶ (2022) در مقاله‌ای به بررسی انکار نژادپرستی پرداخته و نشان داد که چگونه از انکار نژادپرستی ضد مسلمانان در تلاش برای ساکت کردن مسلمانان و ضد نژادپرستان و همچنین برای متقاعد کردن عموم مردم استفاده می‌شود که مسلمانان مستحق بدرفتاری با آن‌ها هستند.

۳. روش‌شناسی

این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی صورت می‌گیرد و هدف آن تحلیل گفت‌وگوهای انکار بزهکاران در زندان اهواز است. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی است و از آنجا که گفت‌وگوهای انکار را تحلیل می‌کند در زمره پژوهش‌های تحلیلی است. همچنین، این پژوهش به روش میدانی انجام شده و نوع داده‌ها در آن کیفی- کمی است. جامعه آماری این پژوهش نوجوانان بزهکار زندان اهواز هستند و از بین آن‌ها به روش در دسترس، ۳۰ نوجوان دختر و ۳۰ نوجوان پسر انتخاب شدند. این پرونده‌ها به دلیل مسائل امنیتی و اخلاقی به انتخاب رئیس زندان در اختیار پژوهشگر قرار گرفت. روش گردآوری اطلاعات در این پژوهش کتابخانه‌ای و میدانی است. در روش میدانی ابتدا مجوز دسترسی به پرونده‌ها از سازمان زندان‌ها گرفته شده است. پرونده‌ها بررسی شده و ابتدا ویژگی‌های اجتماعی نمونه آماری (سن، تحصیلات، شرایط خانوادگی، سابقه زندانی و نوع جرم) به صورت جدول و نمودار توصیف شد. اظهارات موجود در پرونده این افراد استخراج و به دودسته اظهارات زمان بازداشت و اظهارات حضور در دادگاه تقسیم شد تا به بررسی این مسئله پرداخته شود که آیا مرور زمان بر سطوح انکار تأثیرگذار است یا خیر. سپس داده‌ها بر اساس تحلیل گفت‌وگوهای انکار کوهن (2001) در سه سطح انکار تحت‌اللفظی، انکار تفسیری، انکار ضمنی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت؛ نتایج به دست آمده از دیدگاه زبان‌شناختی، تبیین و بحث شده است. در علوم آماری به منظور بررسی تفاوت درون‌گروهی و میان‌گروهی بین متغیرها و معنادار بودن این تفاوت به ترتیب از تحلیل‌های واریانس و توکی استفاده می‌گردد. در مطالعه حاضر، به منظور بررسی سطوح جرائم نسبت به نوع جرم و جنسیت از تحلیل واریانس استفاده شده است. همچنین به منظور سنجش تفاوت میان‌گروهی، از آزمون توکی استفاده گردیده است. در ادامه، از آزمون t مستقل نیز برای مقایسه دو گروه (بجای تحلیل واریانس) استفاده گردیده است. سنجش‌ها و محاسبات در نرم‌افزار آماری SPSS صورت پذیرفته‌اند.

¹ Uzun, E. & Awaki, L.

² Schoultz, I. & Flyghed, J.

³ Dell-Rosso

⁴ Moon, C. & Treviño-Rangel, J.

⁵ Gebhard, A.

⁶ Cheng, J. E.

۳-۱. اطلاعات پرونده‌ها

در این پژوهش پرونده بزهکاران ۱۴ تا ۱۷ ساله به عنوان نوجوان بزهکار در نظر گرفته شده است که در جدول (۱) فراوانی آن‌ها مشخص شده است.

جدول ۱- فراوانی متغیر سنی پرونده‌های مطالعه شده در پژوهش حاضر

Table 1- Frequency of the age of the cases studied in the current research

فراوانی کل	۱۷ سال		۱۶ سال		۱۵ سال		۱۴ سال		جنس
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۳۰	۳۳	۱۰	۳۷	۱۱	۱۳	۴	۱۷	۵	دختر
۳۰	۳۷	۱۱	۳۰	۹	۱۰	۳	۲۳	۷	پسر
۶۰	۳۵	۲۱	۳۳	۲۰	۱۲	۷	۲۰	۱۲	کل

طبق جدول (۱) مشخص است بیشترین فراوانی، سن ۱۶ سال برای دختران (۱۱ نفر از ۳۰ نفر) و سن ۱۷ سال برای پسران (۱۱ نفر از ۳۰ نفر) و در کل نیز ۱۷ سال برای دو جنسیت (۲۱ نفر از ۶۰ نفر) است. جدول (۲) فراوانی تحصیلات این بزهکاران را نمایش داده است.

جدول ۲- فراوانی متغیر تحصیلات مربوط به پرونده‌های بررسی شده در مطالعه حاضر

Table 2- Frequency of the Study level of the cases studied in the current research

فراوانی کل	متوسطه دوم		متوسطه اول		ابتدایی		جنس
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۳۰	۲۷	۸	۴۰	۱۲	۳۳	۱۰	دختر
۳۰	۲۰	۶	۴۳	۱۳	۳۷	۱۱	پسر
۶۰	۲۳	۱۴	۴۲	۲۵	۳۵	۲۱	کل

بر اساس جدول (۲) بیشتر دخترها و پسرهای نوجوان بزهکار داری تحصیلات در سطح متوسطه اول بودند که تعداد آن‌ها در دختران ۱۲ و در پسران ۱۳ نفر و در مجموع ۲۵ نفر بودند. جدول (۳) فراوانی نوع جرم این بزهکاران را نمایش داده است.

جدول ۳- فراوانی متغیر نوع جرم در پرونده‌های بررسی شده در پژوهش حاضر

Table 3- Frequency of the crime type of the cases studied in the current research

فراوانی کل	سرقت		تعرض جنسی		خشونت		مواد مخدر		جنس
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۳۰	۸۰	۲۴	۰	۰	۳	۱	۱۷	۵	دختر
۳۰	۵۰	۱۵	۷	۲	۱۷	۵	۲۷	۸	پسر
۶۰	۶۵	۳۹	۳	۲	۱۰	۶	۲۲	۱۳	کل

بر اساس جدول (۳) نشان داده شده است بیشترین فراوانی نوع جرم مربوط به جرم سرقت در دختران (۲۴ مورد) و پسران (۱۵ مورد) بوده است. جدول (۴) فراوانی سابقه زندانی این بزهکاران را نمایش داده است.

جدول ۴- فراوانی متغیر سابقه زندانی

Table 4- Frequency of the prison history of the cases studied in the current research

جنس	بار اول		بار دوم		بار سوم		بار چهارم و بیشتر		فراوانی کل
	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	
دختر	۱۶	۵۳	۱۲	۴۰	۲	۷	۰	۰	۳۰
پسر	۱۲	۴۰	۱۶	۵۳	۱	۳	۱	۳	۳۰
کل	۲۸	۴۷	۲۸	۴۷	۳	۵	۱	۲	۶۰

طبق جدول (۴)، ۱۶ نفر از دخترها بار اول، ۱۲ نفر بار دوم و ۲ نفر برای بار سوم زندانی شدند. در پسرها ۱۲ نفر بار اول، ۱۶ نفر بار دوم، ۱ نفر بار سوم و ۱ نفر بیشتر از بار سوم زندانی شدند.

۴. تحلیل داده‌ها

همان‌طور که در بخش روش پژوهش اشاره شد، در مطالعه حاضر در مجموع ۶۰ پرونده مربوط به دختران (۳۰ پرونده) و پسران (۳۰ پرونده) بزهکار بررسی گردید. به دلیل تعداد بالای پرونده‌ها و از آنجاکه عنوان تمامی آن‌ها خارج از حوصله این مقاله است، در اینجا به چهار مورد از آن‌ها اشاره و نوع انکار و جرم آن‌ها دسته‌بندی می‌گردد. در ادامه به‌طور خلاصه، نتایج به‌دست آمده از تمامی ۶۰ پرونده به‌طور خلاصه در جداول آماری ارائه و تحلیل انکارهای صورت پذیرفته بر اساس جنسیت افراد، سابقه زندانی و نوع جرم بیان شده است. بر اساس بررسی‌ها، در ارزیابی سطوح انکار در پرونده‌های مورد مطالعه، در ۱۱ پرونده (۸ دختر و ۳ پسر) هیچ انکاری صورت نگرفت؛ یعنی بزهکاران نوجوان در لحظه بازداشت و دادگاه به وقوع جرم توسط خود اعتراف کردند. در ۴ پرونده (۲ دختر و ۲ پسر) فقط در زمان بازداشت انکار صورت گرفته بود.

۴-۱. شرح پرونده‌ها

۴-۱-۱. پرونده محمد ۱۶ ساله

در این پرونده آقای محمد ۱۶ ساله، متولد ۱۳۸۴-۵-۲، باسواد (دیپلمه - ترک تحصیل)، شغل آزاد، اهل و مقیم اهواز، مجرد، فاقد پیشینه کیفری، بازداشت از تاریخ ۱۴۰۰-۲-۳۱ الی ۱۴۰۰-۵-۲۰ (جمعاً ۸۳ روز) در کانون اصلاح و تربیت اهواز به دلیل عجز از ابداع وثیقه و سپس آزاد با صدور قرار قبولی کفالت، متهم است به: قدرت‌نمایی با قمه و ایراد جرح عمدی با قمه (جنبه عمومی جرم) در تاریخ ۱۴۰۰-۲-۲، موضوع کیفرخواست شماره مورخ..... صادره از دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۱ اهواز (ویژه رسیدگی به جرائم نوجوانان).

نحوه وقوع جرم

متهم در مورخ ۱۴۰۰-۲-۲ به همراه یک شخص دیگر به نام..... به مغازه شاکی مراجعه نموده و با استفاده از قمه اقدام به قدرت‌نمایی، تخریب و شکستن اموال داخل مغازه و همچنین با قمه اقدام به زدن چند ضربه به شاکی می‌نماید و سپس از محل وقوع جرم متواری می‌گردد. به همین مناسبت شاکی شکایت «تخریب عمدی» و «ایراد ضرب و جرح عمدی با قمه» را در دادسرا مطرح و خواستار رسیدگی شده است. این پرونده در دسته خشونت قرار گرفته است.

اظهارات روز بازداشت:

- من برای خرید به مغازه شاکی رفتم. او مرا شناخت چون قبلاً او را تهدید کرده بودم به من حمله کرد و فحاشی کرد. من با او کاری نداشتم.....
- قصد من حمله به او نبود.....
- دعوا از سمت من آغاز نشد.....
- قمه‌ای در دست نداشتم.....

- من قصدم صحبت کردن بود.....

اظهارات بزهکار در روز دادگاه:

- یک ماه قبل وارد مغازه شاکی شدم و ولی او به من حمله کرد.
- او با قمه به دستم زد.
- من به او صدمه نزدم ولی فحاشی کردم. البته فحاشی را او شروع کرد.
- او به خواهرم چشم داشت و او را اذیت می کرد.

آنچه در اظهارات بزهکار مشخص است در روز بازداشت کاملاً اتهام را رد کرده و درواقع **انکار تحت اللفظی** داشته است. درواقع جمله «من با او کاری نداشتم» نشان دهنده انکار وقوع جرم است. در این قسمت از انکار، بزهکار از تکنیک انکار ضرر و زیان وارده استفاده کرده است. در این فن، بزهکار چنین می پندارد که رفتار مجرمانه او هیچ صدمه و زبانی به بزه دیده وارد نکرده است. با استفاده از این فن، بزهکار مثلاً نزاع با سلاح سرد را به عنوان یک مشاجره و برخورد خصوصی بین طرفین می پندارند؛ اما در روز دادگاه اظهارات او تبدیل به **انکار تفسیری** شده اند. درواقع متهم در دادگاه وقوع جرم را پذیرفته اما فقط یک قسمتی از آن را. بزهکار علت جرم خود را مسئله ناموسی اذعان می کند و خشونت فیزیکی را انکار می کند. در این قسمت بزهکار از تکنیک پابندی به اعتقادات برای انکار استفاده کرده است. گرچه بزهکار به هنجارهای قانونی آگاهی دارد، ولی برای اینکه تحت فشار التزام بالاتری است، مطابق با تعهدات و اعتقادات آن گروه بالاتر و در جهت اعمال وفاداری خود به آن گروه مرتکب جرم می شود.

۴-۱-۲. پرونده اسما ۱۷ ساله

در این پرونده خانم اسما متولد ۱۳۸۳-۱۴۰۱، باسواد (تحصیلات ابتدایی)، شغل آزاد، اهل و مقیم اهواز، مجرد، بدون پیشینه کیفری، بازداشت از تاریخ ۱۴۰۱-۲-۱ الی ۱۴۰۱-۳-۳ (جمعه ۳۳ روز) در کانون اصلاح و تربیت اهواز به دلیل عجز از ایداع وثیقه و سپس آزاد با صدور قرار قبولی کفالت، متهم است به: سرقت (جنبه عمومی جرم) در تاریخ ۱۴۰۱-۲-۱، موضوع کیفرخواست شماره..... مورخ..... صادره از دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۱ اهواز (ویژه رسیدگی به جرائم نوجوانان).

نحوه وقوع جرم

متهم در مورخ ۱۴۰۱-۲-۱ در کارگاه خیاطی که متعلق به شاکی بوده و در آنجا کار می کرده، اقدام به سرقت مبلغ دو میلیون پانصد هزار تومن وجه نقد از کیف شاکی و ۲۴ گرم طلا (گردنبند) و تلفن همراه شاکی کرده است. این پرونده در دسته سرقت قرار گرفته است. اموال مسروقه سه روز بعد از بازداشت نامبرده در منزل دوست او کشف شد.

اظهارات روز بازداشت:

- من هیچ چیزی ندزدیدم....
- دوستم مریض بود و به من زنگ زد و من برای کمک به او کارم را ترک کردم.
- به صاحب کارم نگفتم چون می دانستم اجازه نمی دهد.
- اظهارات متهم در روز دادگاه و پس از کشف اموال مسروقه و اظهارات دوست متهم:
- من این پول و طلا را برای کمک به دوستم که مریض بود برداشتم و قصد داشتم به او اطلاع دهم و می خواستم پولش رو با حقوقم پس دهم.
- من دزد نیستم چرا با من مثل دزدها رفتار می کنید.....
- من به خاطر دوستم که نیاز به عمل داشت این کار رو کردم. من چند بار از صاحب کارم درخواست قرض کردم ولی او قبول نکرد.
- هرکسی دیگر جای من بود اینکار رو می کرد.

اظهارات متهم در روز بازداشت که هنوز مدرکی دال بر سرقت او کشف نشده بود، انکار تحت اللفظی است. جمله من دزد نیستم و هیچ چیزی ندزدیدم کاملاً وقوع جرم را انکار می کند و دلیل ترک محل کار را صرفاً بیماری دوستش معرفی کرد. این انکار او کاملاً

هوشمندانه بود چون می‌دانست پلیس هیچ مدرکی ندارد. انکار تفسیری نیز در اظهارات متهم مشهود است چرا که با عبارت "به صاحب کارم نگفتم" به نوعی ارتکاب جرم را تأیید می‌نماید؛ اما در روز دادگاه که شواهد زیادی بر علیه بزه‌کار وجود داشت، نامبرده جرم خود را دزدی یا سرقت نمی‌داند، بلکه قصد برگرداندن پول به شاکی را داشته است. در روز دادگاه ابتدا اعلام کرد که من دزد نیستم (انکار تحت‌اللفظی) انگیزه او از این عمل کمک به دوستش بوده است که در تحقیقات پلیس این ادعا ثابت شده بود. متهم در روز دادگاه از انکار ضمنی استفاده کرده است؛ یعنی وقوع جرم را پذیرفته اما به شدت و اثرات آن معترض است. در این پرونده نیز بزه‌کار از فن پابندی به اعتقادات و تعهدات بالاتر برای انکار استفاده کرده است.

۴-۱-۳. پرونده زهرا ۱۶ ساله

در این پرونده خانم زهرا ۱۶ ساله، متولد ۱۳۸۵-۵-۱۹، باسواد (دوم متوسطه)، شغل محصل، اهل و مقیم اهواز، متأهل، با پیشینه کیفری، بازداشت از تاریخ ۱۴۰۱-۵-۵ الی ۱۴۰۱-۷-۱۰ (جمعاً ۶۶ روز) در کانون اصلاح و تربیت اهواز به دلیل عجز از ایداع وثیقه و سپس آزاد با صدور قرار قبولی کفالت، متهم است به: حمل مواد مخدر (جنبه عمومی جرم) در تاریخ ۱۴۰۱-۵-۵، موضوع کیفرخواست شماره مورخ صادره از دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۱ اهواز (ویژه رسیدگی به جرائم نوجوانان).

نحوه وقوع جرم

متهم در مورخ ۱۴۰۱-۵-۵ در حال تحویل ۵۳ گرم شیشه به یک مأمور که به صورت نامحسوس نقش معتاد را بازی کرد بازداشت شد.

اظهارات متهم در روز بازداشت:

- من نمی‌دانستم این مواد شیشه هستند.
- همسرم به من داد و گفت کود برای درخت است و به دوستم برسان. اصلاً من داخل نایلون را ندیدم.
- یک‌بار بیشتر از همسرم نایلون دریافت نکرده‌ام.
- خودش معتاد است اما من معتاد نیستم.
- از اعتیاد متنفرم، درس می‌خوانم و می‌خواهم به دانشگاه بروم.

اظهارات روز دادگاه:

- شوهرم منو مجبور به این کار کرد.
- به من گفت اگر این کار رو نکنی نمی‌زارم بری مدرسه.
- من اصلاً خوشم نمیاد از مواد مخدر.
- هنوز دست به آن‌ها نزدم.
- همش تقصیر شوهرم است.....
- او مرا به‌زور معتاد کرد.

اظهارات متهم در روز بازداشت **انکار تحت‌اللفظی** است. جمله «من نمی‌دانستم این مواد شیشه هستند» و یا اینکه «اصلاً من داخل نایلون را ندیدم» کاملاً وقوع جرم را انکار می‌کند و ادعا می‌کند که شوهرش او را گول زده است؛ اما در روز دادگاه که شواهد زیادی بر علیه بزه‌کار وجود داشت، نامبرده جرم خود را قبول کرده است؛ اما اجبار و ترس از شوهر را علت وقوع جرم می‌داند. متهم در روز دادگاه از **انکار تفسیری** استفاده کرده است؛ یعنی وقوع جرم را پذیرفته است؛ اما مقصر را شخص دیگری می‌داند. وی اعتیاد خود را تأیید کرده ولی مقصر اعتیاد خود را همسرش می‌داند. همچنین **انکار ضمنی** نیز در اظهارات متهم مشاهده می‌شود چرا که عدم ارتکاب جرم را به تحصیلات و قصدش برای دانشگاه ارتباط می‌دهد. در این پرونده از تکنیک انکار مسئولیت استفاده شده است.

۴-۱-۴. پرونده خالد ۱۷ ساله

در این پرونده آقای خالد ۱۷ ساله، متولد ۱۳۸۴-۷-۱، باسواد (دوم متوسطه)، شغل آزاد، اهل و مقیم اهواز، مجرد، بدون سابقه کیفری، بازداشت از تاریخ ۱۴۰۱-۵-۱۲ الی ۱۴۰۱-۷-۱۴ (جمعاً ۶۳ روز) در کانون اصلاح و تربیت اهواز به دلیل عجز از ایداع وثیقه و سپس آزاد با صدور قرار قبولی کفالت، متهم است به: تعرض جنسی به کودک ۸ ساله (جنبه عمومی جرم) در تاریخ ۱۴۰۱-۵-۱، موضوع کیفرخواست شماره..... مورخ..... صادره از دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۱ اهواز (ویژه رسیدگی به جرائم نوجوانان).

نحوه وقوع جرم

متهم در مورخ ۱۴۰۱-۵-۱۲ به کودک ۸ ساله تعرض کرده و با شهادت کودک و مستندات پزشکی قانونی متهم شناخته شد. اظهارات روز بازداشت:

- من به پسرخاله ام (کودک) نزدیک شدم ولی تعرض نکردم
- فقط به اندام های جنسی او دست زدم.
- از کارهای این چنینی خوشم نمی آید.

اظهارات متهم در روز دادگاه و پس از اطلاع از شهادت کودک و مستندات پزشکی قانونی:

- من کلیه اتهامات را می پذیرم و طلب عفو و بخشش دارم.

اظهارات متهم در روز بازداشت **انکار ضمنی** است. جمله «من به پسرخاله ام (کودک) نزدیک شدم ولی تعرض نکردم» نشان می دهد که متهم وقوع جرم را می پذیرد و اما شدت آن را نمی پذیرد. در جلسه دادگاه هیچ انکاری صورت نگرفته است. **انکار تفسیری** نیز در اظهارات خالد مشهود است چراکه با اظهار عدم درآوردن لباس های شاک، به علائم تعرض اشاره می نماید. در این قسمت از انکار، بزهکار از فن انکار ضرر و زیان وارده استفاده کرده است. درواقع او تجاوز را نزدیک شدن به یا دوست داشتن پسرخاله خود معرفی کرده است.

۴-۲. مقایسه سطوح انکار

۴-۲-۱. انکار در دختر و پسر

نتایج حاصل از تحلیل سطوح انکار در تمامی پرونده ها در جدول (۵) نمایش داده شده است.

جدول ۵- مقایسه تعداد افراد در سطوح مختلف انکار در دختران و پسران بزهکار نوجوان مورد مطالعه

Table 5- Comparison of the number of people at different levels of denial in studied delinquent teenager boys and girls

جنسیت	انکار در زمان بازداشت				انکار در دادگاه			
	بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری	ضمنی	بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری	ضمنی
دختر	۸	۱۲	۶	۴	۱۰	۴	۱۱	۵
پسر	۳	۲۲	۳	۲	۵	۴	۱۷	۴

براساس جدول (۵) نشان داده شده است، دختران نسبت به پسران انکار کمتری کردند (هم در زمان بازداشت و هم در دادگاه). در زمان بازداشت بیشترین سطح انکار، انکار تحت اللفظی در دختران (تعداد ۱۲ نفر) و هم در پسران (تعداد ۲۲ نفر) بود. در دادگاه، انکار تفسیری در دختران دارای بیشترین فراوانی (تعداد ۱۱ نفر) و انکار تفسیری در پسران (تعداد ۱۷ نفر) دارای بیشترین فراوانی بود. لازم به توضیح است که نوع انکارهای ذکر شده در جداول، انکار غالب از سوی فرد بوده است. بدین معنا که در یک پرونده ممکن است چند نوع انکار از سوی فرد صورت پذیرد، بااین حال نوع انکار غالب از سوی نوجوان بازداشت شده در محاسبات تعداد انکار مدنظر است و در جداول وارد شده است.

۴-۲-۲. انکار در جرائم مختلف

نمودار (۶) به مقایسه تعداد کل ۶۰ نفر شرکت کننده از نظر سطوح انکار در جرائم مختلف در بزهکار نوجوان مورد مطالعه را نشان می دهد.

جدول ۶- مقایسه تعداد افراد در سطوح انکار در جرائم مختلف در بزهکاران نوجوان مورد مطالعه**Table 6- Comparison of the number of people in denial levels for different crimes in the studied delinquent teenagers**

نوع جرم	تعداد کل	انکار در زمان بازداشت				انکار در دادگاه		
		بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری	ضمنی	بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری
مواد مخدر	۱۳	۳	۵	۳	۲	۴	۱	۴
خشونت	۶	۴	۱	۱	۰	۵	۰	۱
تعرض جنسی	۲	۱	۰	۰	۱	۲	۰	۰
سرقت	۳۹	۳	۳۱	۳	۲	۰	۵	۱۸

براساس جدول (۶)، از ۱۳ پرونده موجود در جرم مواد مخدر ۳ پرونده بدون انکار در زمان بازداشت و ۴ پرونده بدون انکار در دادگاه بودند. در همین جرم بیشترین فراوانی انکار در زمان بازداشت انکار تحت اللفظی (به تعداد ۵ نفر) و در دادگاه انکار تفسیری و ضمنی با فراوانی یکسان (به تعداد ۴ نفر) بودند. همچنین، از ۶ پرونده موجود در جرم خشونت ۴ پرونده بدون انکار در زمان بازداشت و ۵ پرونده بدون انکار در دادگاه بودند. در زمان بازداشت ۱ پرونده دارای انکار تحت اللفظی و ۱ پرونده دارای انکار تفسیری بود. همچنین، در دادگاه ۱ پرونده دارای انکار تفسیری بود. علاوه بر این، از ۲ پرونده موجود در جرم تعرض جنسی ۱ پرونده بدون انکار در زمان بازداشت و ۲ پرونده بدون انکار در دادگاه بودند. در زمان بازداشت ۱ پرونده دارای انکار ضمنی بود. از ۳۹ پرونده موجود در جرم سرقت ۳ پرونده بدون انکار در زمان بازداشت و ۵ پرونده بدون انکار در دادگاه بودند. در همین جرم بیشترین فراوانی انکار در زمان بازداشت انکار تحت اللفظی (به تعداد ۳۱ نفر) و در دادگاه انکار تفسیری (به تعداد ۱۸ نفر) بود.

۴-۲-۳. انکار در سابقه زندانی مختلف

جدول (۷) مقایسه تعداد افراد با سطوح انکار نسبت به سابقه زندانی آن‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۷- مقایسه سطوح انکار در با سابقه زندانی مختلف در بزهکار نوجوان مورد مطالعه**Table 7- Comparison of denial levels for different prison history in the studied delinquent teenagers**

سابقه زندانی	تعداد کل	انکار در زمان بازداشت				انکار در دادگاه		
		بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری	ضمنی	بدون انکار	تحت اللفظی	تفسیری
بار اول	۲۸	۵	۱۸	۴	۱	۷	۵	۱۰
بار دوم	۲۸	۶	۱۷	۱	۳	۸	۱	۱۲
بار سوم	۳	۰	۱	۱	۱	۰	۰	۱
بار چهارم و بیشتر	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰

براساس جدول (۷) از میان پرونده‌های موجود، برای بزهکارانی که بار اولی است که زندانی شده‌اند، ۲۸ پرونده وجود داشت که در زمان بازداشت ۵ پرونده بدون انکار بود و در بین انکارکنندگان انکار تحت اللفظی (به تعداد ۱۸ نفر) دارای بیشترین فراوانی بود. در دادگاه ۷ پرونده بدون انکار و در بین انکارکنندگان انکار نوع تفسیری (به تعداد ۱۰ نفر) دارای بیشترین فراوانی بود. علاوه بر این، از میان پرونده‌های موجود، برای بزهکارانی که بار دوم است که زندانی شده‌اند، ۲۸ پرونده وجود داشت که در زمان بازداشت ۶ پرونده بدون انکار و انکار تحت اللفظی (به تعداد ۱۷ نفر) دارای بیشترین فراوانی بود. در دادگاه ۸ پرونده بدون انکار بود و در میان پرونده‌هایی که انکار داشتند، انکار تفسیری (به تعداد ۱۲ نفر) دارای بیشترین فراوانی بود.

از میان پرونده‌های موجود، برای بزهکارانی که بار سوم زندانی شده‌اند، ۳ پرونده وجود داشت که در زمان بازداشت هر یک از سطوح انکار دارای ۱ فراوانی بودند. در دادگاه انکار تفسیری (به تعداد ۱ نفر) و ضمنی (به تعداد ۲ نفر) فراوانی داشت. برای بزهکارانی که بار چهارم یا بیشتر زندانی شده‌اند در کل ۱ پرونده وجود داشت که در زمان بازداشت ۱ (نفر) انکار تحت‌اللفظی و در دادگاه ۱ (نفر) انکار ضمنی داشت.

۳-۴. تحلیل واریانس نتایج

برای بررسی تفاوت جراثم در سطوح انکار از تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد. در ابتدا برای بررسی پیش فرض همگنی واریانس‌ها از آزمون لوین استفاده شد که این آزمون برای هیچ کدام از متغیرها معنادار نبود. همچنین، به منظور انجام تحلیل‌های آمار استنباطی مانند تحلیل واریانس بر روی داده‌های جمع‌آوری شده، در ابتدا باید از توزیع نرمال داده‌ها اطمینان حاصل نمود. در این پژوهش مطابق جدول (۸)، از آزمون کلموگراف - اسمیرنوف به منظور بررسی نرمال بودن داده‌ها در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون استفاده شده است.

H0: داده‌ها از توزیع نرمال تبعیت می‌نمایند.

H1: داده‌ها توزیع نرمالی ندارند.

جدول ۸- بررسی نرمال بودن داده‌های مربوط به سطوح انکار در پژوهش حاضر

Table 8- Test of normality for data related to denial levels in the present study

سطوح انکار	تست نرمال بودن					
	Kolmogorov-Smirnova			Shapiro-Wilk		
	آمار	درجه آزادی	آمار	درجه آزادی	آمار	درجه آزادی
انکار تحت‌اللفظی	۰/۱۵۷	۵۹	۰/۲	۰/۹۳۶	۵۹	۰/۳۳۷
انکار تفسیری	۰/۲۲۱	۵۹	۰/۰۵۷	۰/۹۳۱	۵۹	۰/۲۸۵
انکار ضمنی	۰/۱۸۱	۵۹	۰/۱۹۹	۰/۹۵۹	۵۹	۰/۶۸۲

با توجه به نتیجه آزمون در جداول فوق نظر به آنکه سطح معناداری به دست آمده برای تمام فاکتورهای انکار از سطح معناداری تحلیل (۰/۰۵) بزرگ‌تر است، در نتیجه می‌توان از نرمال بودن داده‌ها اطمینان حاصل نمود؛ بنابراین پس از اطمینان از برقرار بودن پیش فرض‌های آزمون تحلیل واریانس از این آزمون استفاده شد و نتایج سطوح انکار نشان داد که در عامل انکار تحت‌اللفظی، تفسیری و ضمنی در زمان دادگاه و زمان بازداشت بین جراثم تفاوت وجود دارد. جدول (۹) نتایج مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار تحت‌اللفظی را نشان می‌دهد.

جدول ۹- مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار تحت‌اللفظی

Table 9- Sum of squares for 4 crime categories at the level of literal denial

شاخص‌های آماری / منابع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	احتمال F
واریانس بین گروهی	۲۲۱/۵۸۰	۳	۱۱۰/۷۹۰	۳/۹۰۳	۲/۴۵
واریانس درون گروهی	۴۷۰۹۱/۴۰۶	۵۶	۱۳۴/۵۴۷		
مجموع	۴۷۳۱۲/۹۸۶	۵۹			

طبق جدول (۹) چون مقدار F محاسبه شده (۳/۹۰۳) در درجات آزادی ۳ و ۵۶ از مقدار F جدول (۲/۴۵) بزرگ‌تر است، بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین گروه‌ها در عامل انکار تحت‌اللفظی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوبه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۱۰). نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار تحت‌اللفظی در گروه‌های سرقت و خشونت تفاوت معنادار بوده و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد.

جدول ۱۰- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جرائم مختلف با سطح انکار تحت اللفظی**Table 10- Tukey's post hoc test for comparing groups with different crimes at the level of literal denial**

مقدار P	مقدار t	مقایسه	
۰/۱۲۳	۲/۳۷۰	خشونت	مواد مخدر
۰/۰۹۲۴	۵/۷۱۲	تعرض جنسی	مواد مخدر
۰/۰۸۱۴	-۳/۱۴۰	سرقت	مواد مخدر
۰/۴۱۵	-۳/۱۴۲	تعرض جنسی	خشونت
۰/۰۱۲	-۵/۱۴۵	سرقت	خشونت
۰/۵۴۱	۳/۱۲۱	سرقت	تعرض جنسی

نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار تحت اللفظی در گروه‌های سرقت و خشونت تفاوت معنادار وجود دارد و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد. جدول (۱۱) نتایج مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار تفسیری را نشان می‌دهد.

جدول ۱۱- مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار تفسیری**Table 11- Sum of squares of 4 categories of crimes at the level of interpretive denial**

شاخص‌های آماری/ منابع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	احتمال F
واریانس بین گروهی	۲۷۸۸/۲۵۵	۳	۱۱۵/۱۴۱	۳/۷۱۴	۲/۲۱
واریانس درون گروهی	۴۹۲۰۲۲/۴۳۴	۵۶	۱۷/۲۳		
مجموع	۴۹۴۸۱۰/۶۸۹	۵۹			

طبق جدول (۱۱) چون مقدار F محاسبه شده (۳/۷۱۴) در درجات آزادی ۳ و ۵۶ از مقدار F جدول (۲/۲۱) بزرگ‌تر است؛ بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین گروه‌ها در انکار تحت اللفظی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوبه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۱۲). نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار تفسیری در گروه‌های سرقت و مواد مخدر تفاوت معنادار بوده و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد.

جدول ۱۲- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جرائم مختلف با سطح انکار تفسیری**Table 12- Tukey's post hoc test for comparing groups with different crimes at the level of interpretive denial**

مقدار P	مقدار t	مقایسه	
۰/۱۴۵	۲/۱۷۱	خشونت	مواد مخدر
۰/۱۳۶	۱/۷۱۵	تعرض جنسی	مواد مخدر
۰/۰۰۲	۳/۲۱۵	سرقت	مواد مخدر
۰/۲۳۵	۴/۲۳۱	تعرض جنسی	خشونت
۰/۴۰۱	۱/۲۳۶	سرقت	خشونت
۰/۱۳۲	۱/۲۳۶	سرقت	تعرض جنسی

نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار تفسیری در گروه سرقت تفاوت معنادار وجود دارد و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد. جدول (۱۳) نتایج مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار ضمنی را نشان می‌دهد.

جدول ۱۳- مجموع مجذورات ۴ دسته جرم در سطح انکار ضمنی**Table 13- Sum of squares of 4 crime categories at the level of implicit denial**

شاخص‌های آماری/ منابع واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	نسبت F	احتمال F
واریانس بین گروهی	۲۸۹/۲۷۲	۳	۱۰۱/۱۰۱	۳/۱۰۱	۲/۵۴
واریانس درون گروهی	۵۲۸۵۵/۸۸۳	۵۶	۵۲/۲۳		
مجموع	۵۳۱۴۵/۱۵۵	۵۹			

چون مقدار F محاسبه شده (۳/۱۰۱) در درجات آزادی ۳ و ۵۶ از مقدار F جدول (۲/۵۴) بزرگ‌تر است؛ بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین گروه‌ها در عامل انکار ضمنی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۱۴). نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار تحت‌اللفظی در گروه‌های سرقت و مواد مخدر تفاوت معنادار بوده و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد.

جدول ۱۴- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جرائم مختلف با سطح انکار ضمنی**Table 14- Tukey's post hoc test for comparing groups with different crimes at the level of implicit denial**

مقایسه	مقدار t	مقدار P
مواد مخدر	خشونت	۳/۱۲۱
مواد مخدر	تعرض جنسی	۱/۲۳۶
مواد مخدر	سرقت	۳/۱۴۲
خشونت	تعرض جنسی	۲/۱۳۶
خشونت	سرقت	۱/۲۳۶
تعرض جنسی	سرقت	۱/۴۱۲
		۰/۱۸۹
		۰/۱۲۹
		۰/۳۱۲
		۰/۰۲۳
		۰/۱۰۶
		۰/۰۶۵

نتایج نشان داد که بین میانگین‌های انکار ضمنی در گروه سرقت، خشونت تفاوت معنادار وجود دارد و بین میانگین سایر گروه‌ها تفاوت وجود ندارد. جدول (۱۵) نتایج به‌دست‌آمده از آزمون t مستقل برای بررسی معناداری اثر دو جنس دختر و پسر در سطح انکار تحت‌اللفظی را نشان می‌دهد. آزمون t مستقل از آن‌جهت در اینجا استفاده شده که تنها دو گروه برای مقایسه در دست بوده و برای سنجش ارتباط بین دو گروه با یک متغیر از این آزمون استفاده می‌شود.

جدول ۱۵- آزمون t مستقل برای ۲ جنس در سطح انکار تحت‌اللفظی**Table 15- Independent t-test for 2 genders at the level of literal denial**

شاخص‌های آماری/ منابع واریانس	درجه آزادی	t	میانگین تفاوت‌ها	معناداری	F
فرضیه واریانس‌های برابر	۵۹	۳/۱۵	۰/۱۸۶	۰/۶۰۲	۰/۴۱۳
فرضیه واریانس‌های نابرابر	۵۸/۹۶۶	۳/۱۴	۰/۱۸۶		

طبق جدول (۱۵)، چون مقدار معناداری محاسبه شده (۰/۶۰۲) در درجات آزادی از مقدار ۰/۰۵ بزرگ‌تر است؛ بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین دو گروه پسر و دختر در عامل انکار تحت‌اللفظی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۱۶).

جدول ۱۶- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جنسیت مختلف در سطح انکار تحت‌اللفظی**Table 16- Tukey's post hoc test results for comparing groups with different genders at the level of literal denial**

مقدار P	مقدار t	مقایسه	
۰/۰۱۳	۳/۱۴۵	پسر	دختر

نتایج جدول (۱۶) نشان می‌دهد که بین میانگین‌های انکار تحت‌اللفظی در میان دختران و پسران، تفاوت معنادار وجود دارد. جدول (۱۷) نتایج آزمون t مستقل ۲ جنس در سطح انکار تفسیری را نشان می‌دهد.

جدول ۱۷- به‌دست آمده از آزمون t مستقل برای ۲ جنس در سطح انکار تفسیری**Table 17- Independent t-test for 2 genders at the interpretive denial level**

F	معناداری	میانگین تفاوت‌ها	t	درجه آزادی	شاخص‌های آماری / منابع واریانس
۰/۶۰۸	۰/۲۰۹	۰/۲۳۱	۳/۷۲	۵۹	فرضیه واریانس‌های برابر
		۰/۲۳۱	۳/۷۱	۵۸/۹۵۲	فرضیه واریانس‌های نابرابر

طبق جدول (۱۷)، چون مقدار معناداری محاسبه شده (۰/۲۰۹) در درجات آزادی از مقدار ۰/۰۵ بزرگ‌تر است؛ بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین دو گروه پسر و دختر در عامل انکار تفسیری تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوبه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۱۸).

جدول ۱۸- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جرائم مختلف با سطح انکار تفسیری**Table 18- Tukey's post hoc test for comparing groups with different crimes at the level of interpretive denial**

مقدار P	مقدار t	مقایسه	
۰/۰۰۹	۳/۷۱۵	پسر	دختر

نتایج جدول (۱۸) نشان می‌دهد که بین میانگین‌های انکار تفسیری در میان دختران و پسران، تفاوت معنادار وجود دارد. جدول (۱۹) نتایج آزمون t مستقل برای ۲ جنس در سطح انکار ضمنی را نشان می‌دهد.

جدول ۱۹- به‌دست آمده از آزمون t مستقل برای ۲ جنس در سطح انکار ضمنی**Table 19- Independent t-test for 2 genders at the implicit denial level**

F	معناداری	میانگین تفاوت‌ها	t	درجه آزادی	شاخص‌های آماری / منابع واریانس
۰/۷۱۲	۰/۳۰۸	۰/۵۱۵	۳/۴۲	۵۹	فرضیه واریانس‌های برابر
		۰/۵۱۵	۳/۴۱	۵۸/۹۵۲	فرضیه واریانس‌های نابرابر

طبق جدول (۱۹)، چون مقدار معناداری محاسبه شده (۰/۳۰۸) در درجات آزادی از مقدار ۰/۰۵ بزرگ‌تر است؛ بنابراین، با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می‌گیریم بین میانگین دو گروه پسر و دختر در عامل انکار ضمنی تفاوت معناداری وجود دارد. برای سنجش دقیق تفاوت دوبه‌دو گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی با تعداد نابرابر استفاده شد (جدول ۲۰).

جدول ۲۰- آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه گروه‌ها با جرائم مختلف با سطح انکار ضمنی**Table 20- Tukey's post hoc test for comparing groups with different crimes at the implicit denial level**

مقدار P	مقدار t	مقایسه	
۰/۰۰۷	۳/۴۲	پسر	دختر

نتایج جدول (۲۰) نشان می‌دهد که بین میانگین‌های انکار ضمنی در میان دختران و پسران، تفاوت معنادار وجود دارد.

۵. بحث و نتیجه

مکانیسم‌های دفاعی فرایندهای روان‌شناختی ناخودآگاه و خودکاری هستند که برای محافظت از فرد در برابر احساسات و افکار دردناک عمل می‌کنند. شواهد زیادی از روان‌درمانی بزرگسالان و ادبیات سلامت روان وجود دارد که نشان می‌دهد دفاع‌ها در حفظ و بهبود پریشانی روانی برجسته هستند. انکار یک مکانیزم دفاعی است که توسط آنا فروید مطرح شده است و شامل امتناع از قبول واقعیت است، بنابراین آگاهی از رویدادهای خارجی را متوقف می‌کند. در صورتی که کنترل یک موقعیت بیش از حد دشوار باشد، ممکن است فرد با امتناع از درک آن یا با انکار وجود آن، واکنش نشان دهد. این مطالعه به بررسی سطوح انکار در میان دختران و پسران بزهکار زندانی در زندان اهواز و به روش توصیفی - تحلیلی پرداخت. اظهارات موجود در پرونده این افراد استخراج به دودسته تقسیم شده است. اظهارات زمان بازداشت و اظهارات در دادگاه. بر اساس تحلیل گفتمان انکار [کوهن](#) (2001) در سه سطح انکار تحت‌اللفظی، انکار تفسیری، انکار ضمنی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاکی از آن است که در زمان بازداشت بیشترین انکار، از نوع تحت‌اللفظی و در زمان دادگاه بیشترین انکار، انکار تفسیری و ضمنی است. علاوه بر این که سطوح انکار با نوع جرم رابطه معنادار داشت و در واقع در میان انواع جرم‌ها مجرمان سرقت بیشتر انکار کردند. بعلاوه نشان داده شد که انکار در دختران کمتر از پسران است.

۱-۵. پاسخ به سؤالات تحقیق

۱. گفتمان انکار بزهکاران پسر و دختر نوجوان زندان اهواز از نظر رویکرد سه سطحی کوهن چگونه است؟

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که در زمان بازداشت بیشترین انکار تحت‌اللفظی (۶۲.۵ درصد) و در زمان دادگاه بیشترین انکار از نوع تفسیری (۴۰ درصد) و ضمنی (۳۴ درصد) هستند. همچنین از تکنیک‌های خنثی سازی انکار مسئولیت، انکار آسیب، انکار قربانی و توسل به وفاداری‌های بالاتر در این موارد استفاده شده است.

۲. مصداق‌های انکار تحت‌اللفظی در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟

نتایج حاصل از تحقیق مصداق‌های انکار تحت‌اللفظی زیادی را استخراج کرده است که نمونه‌هایی از آن عبارتند از:

- من با او کاری نداشتم
- من در آنجا نبودم
- من قصدم دعوا نبود
- من هیچ چیزی ندزیدم
- من دزد نیستم

۳. مصداق‌های انکار تفسیری در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟

- اصلاً من داخل نایلون را ندیدم.
- کیف را به دوستم ندادم.
- او مرا به زور معتاد کرد.
- ولی او به من حمله کرد.
- او با قمه به دستم زد.

۴. مصداق‌های انکار ضمنی در پرونده‌های مورد مطالعه چیست؟

- تنها من نبودم که این کار را انجام دادم بلکه هر کسی دیگر جای من بود اینکار رو می‌کرد.
- پسر خاله‌ام (کودک) نزدیک شدم ولی تعرض نکردم

۵. سطوح انکار در جرایم مختلف در بزهکاران نوجوان چگونه است؟

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که در زمان بازداشت بیشترین انکار تحت اللفظی و در زمان دادگاه بیشترین انکار از نوع تفسیری و ضمنی هستند. همچنین، از تکنیک‌های خنثی سازی انکار مسئولیت، انکار آسیب، انکار قربانی و توسل به وفاداری‌های بالاتر در این موارد استفاده شده است.

۶. سطوح انکار در بزهکاران نوجوان با نوع جرم چه رابطه‌ای دارد؟

نتایج نشان داد که سطوح انکار با نوع جرم رابطه معنادار دارد ($P < 0.05$) و در واقع، در میان انواع جرم‌ها مجرمان سرقت بیشتر انکار کردند (۶۶ درصد).

۷. سطوح انکار در بزهکاران دختر و پسر چه تفاوتی دارد؟

نتایج نشان داد که انکار در دختران کمتر از پسران است و در این میان بین دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد ($P = 0.009$).

به طور کلی، با یادآوری این مهم که انکار یعنی امتناع آشکار از اقرار به اینکه اتفاقی رخ داده و یا در حال رخ دادن است، یا پذیرش این موضوع می‌توان یافته‌های حاصل را قابل انتظار دانست و به نوعی این خاصیت از انکار مبین یافته‌های به‌دست آمده از مطالعه می‌باشند. در این زمینه می‌توان افرادی را مثال زد که با اعتیاد الککل یا مواد مخدر زندگی می‌کنند؛ اما در عین حال، اغلب انکار می‌کنند که در زندگی‌شان مشکلی دارند. با اینکه انکار ممکن است موقتاً از فرد در برابر اضطراب و درد محافظت کند؛ اما از سویی نیز میزان قابل ملاحظه‌ای از انرژی شما را تلف می‌کند. این امر سبب می‌شود برای دورنگه داشتن این احساسات ناخوشایند از ضمیر خودآگاه، از مکانیزم‌های دفاعی دیگری استفاده شود که این ویژگی نیز در میان بزهکاران نوجوان مورد مطالعه مشهود بود در موارد بسیاری ممکن است شواهد متعددی دال بر صحت یک چیز وجود داشته باشند؛ اما به دلیل ناراحت کننده بودن مواجهه با واقعیت، فرد همچنان به انکار حقیقت یا وجود آن ادامه می‌دهد.

۲-۲. تفسیر نتایج

به نظر می‌رسد که انکار حقایق تا حدی یک واکنش اولیه زبانی و عادی از سوی انسان است، نوعی سوء اندیشیدن مانند گمراه شدن توسط توهّمات یا سوگیری بیش از حد اعتماد به نفس، و بنابراین ممکن است استدلال شود که افراد نباید به خاطر آن مورد انتقاد قرار گیرند. در مطالعه حاضر، با توجه به تحلیل واریانس یک طرفه و مقدار F به‌دست آمده از آن، در چهار دسته جرم مورد بررسی (مواد مخدر، تعرض، دزدی و خشونت) و نیز از نقطه نظر جنسیت (دختر و پسر) تفاوت معناداری در انکار تحت اللفظی تعیین شد. این نتیجه قابل انتظار است چرا که وقتی بحث محافظت از شخص از نظر روانشناسی مطرح می‌شود، مکانیزم‌های دفاعی مانند انکار تحت اللفظی ابزارهایی ناخودآگاه را برای بازداشتن فرد از شدت مضطرب شدن به عنوان نتیجه‌ای از انکار یا احساسات غیرقابل قبول فراهم می‌کنند و این نوع انکار ابتدایی ترین واکنش زبانی متهم به سؤالات در زمان بازداشت است. از طرفی استفاده از مکانیزم انکار ممکن است اضطراب فرد را برای یک دوره کوتاه مدت کاهش دهد. واقعیت این است که انکار تحت اللفظی روش مؤثری برای مقابله با یک وضعیت در درازمدت نیست. از این رو، می‌توان به دلیل معنادار بودن آمار بهره‌مندی از این نوع انکار در میان نوجوانان مورد مطالعه پی برد همچنین با توجه به تحلیل آماری واریانس یک طرفه و مقدار F به‌دست آمده از آن، در چهار دسته جرم مورد بررسی (مواد مخدر، تعرض، دزدی و خشونت) و نیز از نقطه نظر جنسیت (دختر و پسر) تفاوت معناداری در انکار تفسیری به دست آمد. در این نوع از انکار، بزهکاران حقایق را به چالش نمی‌کشند، بلکه آن‌ها را به گونه‌ای تفسیر می‌کنند که معنا یا اهمیت آن‌ها را مخدوش می‌کند. دلیل این امر آن است که به نظر هنگامی که فرد از انکار به عنوان یک مکانیزم دفاعی استفاده می‌نماید، به راحتی می‌تواند به روشی برای دروغ گفتن به خود درباره حقایق و مجموعه‌ای از شرایط یا تجربیات اقدام نماید. واقعیت این است که بر اساس نتایج و رابطه سطوح انکار با تعداد دفعات جرم انجام شده، به نظر می‌رسد، انکار تفسیری در میان نوجوانان می‌تواند با ایجاد رفتارهای ناهنجار و روابط ناسالم در مراحل بعدی همراه باشد؛ بنابراین، مکانیزم انکار تفسیری از این نظر می‌تواند مضر باشد که باعث شود فرد در رفتارهای ناسالم بعدی ورود نماید یا به یک وضعیت یا رابطه بد اجازه ادامه یافتن دهد. از طرفی درباره انکار ضمنی، با توجه به تحلیل واریانس یک طرفه و مقدار F به‌دست آمده از آن، در چهار دسته جرم مورد بررسی و نیز از نقطه نظر جنسیت (دختر و پسر) تفاوت معناداری

مشاهده شد. این در حالی که انکار ضمنی می‌تواند تأثیری منفی بر زندگی نوجوان داشته باشد و به سختی می‌توان تشخیص داد که چه زمانی نوجوان در حال لغزش به وضعیت انکار ضمنی است. در انکار ضمنی، حقایق موجود از سوی بزهکاران به چیز دیگری تعبیر نمی‌شوند. آنچه انکار می‌شود یا به حداقل می‌رسد پیامدهای روانی، سیاسی و اخلاقی واقعیت‌ها برای ما است. بزهکاران مسئولیت پاسخگویی را نمی‌پذیرند. وقتی اطلاعاتی را بازگو می‌کنند، در این اطلاعات آثاری زبانی از اجتناب، یا منطقی سازی مشارکت خود مشاهده می‌شود. بر اساس مصاحبه‌های میدانی انجام‌شده با مأموران و عوامل زندان، همواره ردپایی از انکار ضمنی، در میان نوجوانان بزهکار وجود دارد. انکار ضمنی در میان نوجوانان معنادار است چراکه ممکن است با نادیده گرفتن واقعیت و تهدید ناشی از آن، اضطراب ناشی از عواقب آن را در خود کاهش دهند. همچنین، از نتایج تحقیق حاضر می‌توان در حوزه‌هایی مانند تحلیل گفتمان مکانیسم‌های دفاعی، تحلیل گفتمان انکار در جوامع آماری دیگر، و تحلیل گفتمان انکار در سیاستمداران کشور به روشی متناظر با مطالعه حاضر (روش کوهن) بهره برد. از طرفی نتایج تحقیق حاضر می‌تواند به عنوان ابزاری برای سایر مطالعات در حوزه‌های زبان‌شناسی بویژه در زبان‌شناسی جرم نزد سازمان‌ها مختلف بکار برده شوند.

منابع فارسی

- آقازاده شندی، علی. (۱۴۰۳). تحلیل جرم سرقت در ایران. شانزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره، شیروان.
- محمدی قهفرخی، محمدصادق و الهام، غلامحسین. (۱۴۰۲). تحلیل گفتمان کیفر در عصر پهلوی. مطالعات حقوقی (۱)، ۱۵۷-۳۸۶.

References

- Andrews, J., & Chancer, L. (2014). *The unhappy divorce of sociology and psychoanalysis: Diverse perspectives on the psychosocial*. Palgrave Connect: Springer.
- Aghazadeh Shandi, A. (2024). Analysis of the crime of theft in Iran, 16th National Conference on Law, Social Sciences and Humanities, Psychology and Counseling, Shirvan, [In Persian]
- Balikci, A., Erdem, M., Bolu, A., Oznur, T., & Celik, C. (2014). Defense mechanisms in endogenous depression. *Journal of Arastirma* (56)154-158.
- Berney, S., Roten, Y., D., Beretta, V., Kramer, U., & Despland, J. N. (2014). Identifying psychotic defenses in a clinical interview. *Journal of Clinical Psychology* 70(5), 428-439. DOI: 10.1002/jclp.22087
- Cheng, J. E. (2022). 'It's not a race, it's a religion': Denial of anti-muslim racism in online discourses. *Social Sciences* 11(10), 467. <https://doi.org/10.3390/socsci11100467>
- Cohen, J. (2001). Deep denial. *Sciences* 41(1), 20.
- Cohen, S. (2009). *States of denial. Knowing about atrocities and sufering*. Cambridge: Polity Press.
- Copes, H., & Deitzer, J. (2015). Neutralization theory. *The encyclopedia of crime and punishment*, John Wiley & Sons, Inc, 1-5.
- Del Rosso, J. (2018). Its own kind of torture: Denial, acknowledgment, and the debate about force feeding at guantánamo bay. In *Sociological Forum*, Wiley online Library (33(1), 53-72. <https://doi.org/10.1111/socf.12399>.
- Gebhard, A., Novotna, G., Carter, H., & Oba, F. (2023). Racism plays a disappearing act: discourses of denial in one anti-discrimination campaign in higher education. *Whiteness and Education* 8(2), 229-247. <https://doi.org/10.1080/23793406.2022.2072760>
- Mohammadi Ghahfarkhi, M. S., & Elham, Gh. (2023). Analysis of the discourse of punishment in the Pahlavi era. *Legal Studies* 15(1), 357-386. [In Persian]
- Moon, C., & Treviño-Rangel, J. (2020). Involved in something (involucrado en algo): Denial and stigmatization in Mexico's war on drugs. *The British Journal of Sociology* 71(4), 722-740. DOI: 10.1111/1468-4446.12761
- Schoultz, I., & Flyghed, J. (2020). From "We Didn't Do It" to "We've Learned Our Lesson": Development of a typology of neutralizations of corporate crime. *Critical Criminology*. 28, 739-757. <https://doi.org/10.1007/s10612-019-09483-3>.
- Sykes, G., & Matza, D. (1957). Techniques of neutralization: A theory of delinquency. *Crime: Critical Concepts in Sociology* 3, 51-59.
- Urbaniok, F., Endrass, J., Rossegger, A., & Noll, T. (2006). Violent and sexual offences: A validation of the predictive quality of the PCL:SV in Switzerland. *International Journal of Law Psychiatry* 30(2), 147-52. <https://doi.org/10.1016/j.ijlp.2006.04.001>



- Uzun, E., & Awaki, L., (2019). Denial of the Kurdish question in the personal narratives of lay people. *Ethnicities* 19(1), 34-50. <https://doi.org/10.1177/1468796818786307>
- Villalobos, D., Torres-Simón, L., Pacios, J., Paul, N., & Del Río, D. (2023). A systematic review of normative data for verbal fluency test in different languages. *Neuropsychology Review* 33(4), 733-764. DOI: [10.1007/s11065-022-09549-0](https://doi.org/10.1007/s11065-022-09549-0)
- Vrij, A., Deeb, H., Leal, S., Granhag, P. A., & Fisher, R. P. (2021). Plausibility: A verbal cue to veracity worth examining? *The European Journal of Psychology Applied to Legal Context* 13(2), 47-53. <https://doi.org/10.5093/ejpalc2021a4>
- White, L. (2010). Discourse, denial and dehumanisation: Former detainees' experiences of narrating state violence in Northern Ireland. In Papers from the British Criminology Conference, *British Society of Criminology*, Promoting the interdisciplinary study of death and dying, Published Online, (10), 3-18.